

քին երբեմն հոյակապ լինելուն ապացոյցքն են¹։
Սմիրնով պրոֆեսսորը, Պետրբուրգի հնագիտական
յիշատակարանաց մէջ² քաղաքիս Սուրղաթ ա-
նունը, աղաւաղմունք կը համարի հայ Ս. Խաչ բա-
ռերուն, զի մօտ է քաղաքիս վաղեմի հայկական
Ս. Խաչ (Ս. Նշան) վանքը։ Եւ որովհետեւ Հայք
յառաջ եկած են այս կողմերս քան զԳենուացիս,
յոյժ հաւանական է որ Սուրբ Խաչ բառերուն ա-
ղաւաղմունք լինի Սուր-ղաթ։ Անշուշտ սկզբան Գե-
նուացիք այդ հայ բառերը իրենց կամ լատին լե-
զուին տառագարձութեան կանոնով, գրած են
Surb-ghatch, և ժամանակ անցնելէն յետոյ այս
բառերուն մեջէն քանի մի բաղաձայն թօթափելով
մնացել է Sur-gat։ Նոյն միջոցներ գրուած մագա-
ղաղի թերթ մի, որոյ վրայ հայերէն երկաթագիր
գրուած տեսայ լատին պատարագամատոյցի մի
մասը՝ կը հաւաստէ թէ այն միջոցին դեռ լատին
լեզուին մէջ չկայ Չ տառին հնչումը, զի գրած
գտայ գյորիս ին կկսգէրիս, Չի տեղ Յ տառը. այ-
սինքն ոչ կկսէրիս։ Չարմանք չէ, այլ մանաւանդ
չատ բնական, որ հայ անունը, անցել է առ Գե-
նուացիս։ Բաց յայսմանէ դեռ քանի տեղ Ղրիմու
մէջ իբրև տեղւոյ անուն, հայ բառեր կը գործա-
ծուին, ինչպէս Օր քաղաքը (տիւ նշանակութեամբ)-
զի ցամաքէն Ղրիմ մտնողին, դէպ արևելք կ'ինկ-
նայ։ Հարաւային ափանց վերայ Ալուշթայի մօտ
փոքր ջրվեժ մի կայ որ ցարդ Ջուր-ջուր անունը
կը կրէ։

1. Աւերակքն Չար-խափանի գնեց մօտերս տիկին Աննա
Ալվազեան և մտադիր է նորոգել այս սրբազան յիշա-
տակը։

2. Արևմտեայց մասին մէջ 275, 1887 ին։